

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vin. za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 kron, za četrt leta 2 kroni, katera naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celju.

Volitve in sloga na Štajarskem.

„Kdor molči, pritrjuje“, ta izrek nas je končno prisilil k besedi. Kar se zadnji čas piše za in proti kandidaturam na Štajarskem, ne more dobiti našega brezpogojnega pritrdjevanja.

Vsakdo, tudi nasprotnik — katerih pa bi „Domovina“ pri svoji zvestobi postavljenim so načelom nikakor ne smela imeti — mora nam priznati, da je bilo naše stališče napram bojevitim volilnim pripravam častno, lojalno in polno samozatajevanja. Verni najlepši častnikarski čednosti, da je stvar vse, osebe pa so le — pritlikine, zdržali smo se heroično vsakega poseganja v volilne borbe, katerih so polni ostali prijazni in neprijazni nam listi glede kandidature Dragotina Hribarja. Prinašali smo le čisto objektivna poročila, ki so nam prihajala z raznih zaupnih shodov, brez svojih dodatkov. To naše skromno postopanje morajo priznati celo najhujši nasprotni nemški listi. Tako je bilo, dokler se je šlo le za stvar.

Naša molčljivost pa nekaterim listom ali ni ugajala, ali pa jim je dala žalostni pogum, lotiti se oseb. Tu pa je konec naši potrpežljivosti. Ljubljanski dnevnik „Slovenec“ si je prisvojil v svoji številki 238 to žalostno vlogo, ko piše „najnovejši razpor (!) na Štajarskem, ki se je pojavil ob shodu zaupnikov v Celju in ki sedaj — vre po Slovenskem Štajarju. Kedor osebe in razmere količkaj pozna, ve, da je Dragotin Hribar dr. Tavčarjev kandidat — kandidat ljubljanske narodne stranke. To spričuje „Narod“, ki se s toliko silo dan za dnem ogreva za to kandidaturu.

Na predzren način je tu vse razjedajoča „Narodova“ stranka posegla v lepo edinost in slogu, ki je vladala po Slovenskem Štajarju. Dragotin Hribar naj to delo po naročilu ljubljanskega konventa izvrši.“

Gospoda, ali se zavedate grozovite krivice ki ste jo s temi natolcevanji izrekli! Ali ni to prava peklenska zloba, ki zove vraga tja, kjer je strah pred njim! In če bi pošast prišla, kdo, jo je poklical? Kdo jo bo odpravil? Mi si umijemo roke nedolžnosti.

Na shodu zaupnikov v Celju je videl štajarski razpor oni, ki je prišel na shod z namenom, da bo gledal razpor.

Pametni možje, ki so se shoda udeležili z dobrim namenom, niso slišali ničesar o razporu ne na shodu, ne po shodu. Kdor pa ima nepošteno vest, straši se lastne sence.

Kako je bilo na shodu zaupnikov v Celju? Prišla jih ni niti desetina povabljenih. Priznamo, da je bil lep del udeležnikov iz Celja. Pri glasovanju glede V. kurije je dobil Hribar 28. Žičkar pa 21 glasov, ostali od 68 udeležnikov so se glasovanja zdržali. Ker pa se taki, ki ne glasujejo ne za ednega ne za drugega, ne smejo šteti k absolutni večini, temveč bi se bili morali lojalno odstraniti, zato pa tudi mi vedno vztrajamo pri svoji trditvi, da je dobil Hribar večino glasov, kajti 28 je vedno več kakor 21. Zakaj se je večina celjskih udeležencev glasovanja zdržala, vedeli bodo pač sami najboljšje. „Nemo propheta in patria“ velja najbrže tudi

za Hribarja vključ vsem njegovim zaslugam v Celju. Da tedaj ne bodo nekateri mislili, da so pripomogli Hribarju do večine glasov morda le njegovi ožji „prijatelji“ v Celju, po vemo, da so iz med Celjanov vzdignili roke — 4, recimo štiri osebe. Ostalih 24 glasov je bilo od zastopnikov vseh slovenskih pokrajin volilnih okrajev.

Mi pa nismo izrabljali niti tega niti ostalih pojavov od zunaj, ker smo se ravnali lojalno po načelu popolne politične svobode volilcev ter varovali svetinjo — narodne sloge na Štajarskem.

Lahka bi nam bila agitacija za Hribarja takoj v početku, kajti njegovemu desetletnemu požrtvovalnemu narodnemu delu pripozna celo „Süddeutsche Post“, da si je „Hribar pridobil nesmrtnih zaslug za slovenstvo na Spodnjem Štajarskem.“ Tega pa nismo storili, ker nam je znano, da Hribar ne vidi rad svojih del obešenih na velikem zvonu, bili pa smo tudi uverjeni, da se dobra dela sama hvalijo in priporočajo.

Da se „Slov. Narod“ ogreva za Hribarjevo kandidaturu, temu je res „Domovina“ v toliko sokriva, ker — ni hotela do danes sprejemati istih izjav za Hribarja od vseh strani štajarske, ter so se morali dotičniki zatekati k ljubljanskemu dnevniku „Slov. Narod“, ker „Slovenec“, „Slov. Gospodar“ in „Süd. Post.“ njihovih izjav a priore ne sprejmejo. To je naša krivica, več ne.

Če pa je z imenovanim ljubljanskim dnevnikom v dotiki dr. Tavčar, postavlja on tako malo kandidate na Štajarskem, kakor dr. Šušteršič pri „Slovenecu“ — ali kati?

V boljše spoznanje, da za kandidaturu Dragotina Hribarja ni treba izvenrednih agitacij, navedemo zgodovino njegove kandidature: Pred dobrimi tremi leti bile so Hribarjeve zasluge tako obče pripoznane, da ga je tačasno „Slovensko politično društvo“ v Mariboru na splošno željo volilcev postavilo kandidatom V. kurije. Predsednik omenjenemu društvu pa ni bil dr. Tavčar, temveč — bivši poslanec kanonik dr. L. Gregorec. Z njegovo kandidaturu je bilo vse zadovoljno, nikjer se ni majala povdarjana sloga, baš nasprotno je bilo, dokler se ni začela — Bog ve od kod in Bog zna zakaj — neka skrivna gonja zoper Dragotina Hribarja. Sklical se je drugi strankarski shod, na katerem se je menda v imenu sloge vsula toča psovka na uboga Hribarja, kakor: „Kranjska kuga!“ „Pritepenec!“ „Reši nas vsega hudega!“ in druge dišeče cvetke.

Kakšno ime zasluži tako postopanje med poštenimi ljudmi? Kaj bi bili storili gospodje okoli „Slovenca“, ko bi se bila kateremu pripetila ednaka perfidna brca! Zažvižgal bi bil na vse fraze o slogi ter si priboril zadoščenje s pomočjo udanih mu volilcev. Kaj pa je storil Hribar? Uzaljen do dna svoje poštene duše, ki mu ni mogla predbacivati ni ednega nepoštenega koraka, ne ednega samopašnega dejanja, nosil je bol obrekovanja z moškim samozatajevanjem, tolažila ga je le zavest, da tako ne sodi slovensko ljudstvo, da svojih volilcev ne sme dobiti nehvaležnosti. Odrekel se je kandidaturi,

dasi so mu prihajale od vseh strani zaupnice naroda, ki ga hoče imeti svojim poslancem.

Gospoda, pokažite nam le eden slučaj v svojih vrstah, kjer bi se bilo kaj podobnega zgodilo! Hribar je pokazal tačas svojo zlato narodno srce, pustil zadoščenje in maščevanje, ter se žrtvoval narodni disciplini, čeravno je bila ista le izraz peščice.

Bode li Žičkar ravnal letos tako domoljubno in možato? Opozarjamo pa že danes vse one, ki brez ruvanja ne morejo živeti: kdor biva v stekleni hišici, naj ne maha s poleni okoli sebe. Čez sedem let pride vse prav!

Najboljše pa je še dejstvo, da Hribar do danes še niti ni proglasil svoje kandidature. Mirno sprejema dan na dan izjave in zaupnice zase od zaupnih shodov in vplivnih posameznikov. Ti pojavi pa so tako splošni, da se morajo smatrati za ljudsko voljo. V očigled temu stališču seveda tudi Hribar ne bo mogel kot vedno poslušni narodni boritelj se ustavljati ljudski volji.

Vprašamo nadalje, ali je pošten način volilnega boja, ako se smeš ljudska volja celih volilnih okrajev, kakor so to storili nekateri listi glede zaupnih shodov v Mozirju in Ljutomeru? Mi iz svojega narodnega stališča v tej sodimo, da je sklep volilcev veljaven in spoštljiv naj se zgodi kjerkoli in za kogar koli. Mar imamo tudi volilce prve in druge vrste? Kaj, ko bi si pogledali edini izjavi za Žičkarja iz Kozjega in Šmartna. Tudi tako smešenje ljudske volje ne diši preveč po slogi. Kdo bo kriv, ako se bodo volilci omenjenih okrajev čutili žaljene, ker se jih ne prišteva resnim in veljavnim? Ljudski glas, božji glas — norčevati se ni smeti z nobenega.

To je naša prva — a ne zadnja beseda v volilni borbi. Dokažite, da ste se dosedaj tako trezno, taktno in zdržljivo vedli, kakor je storila „Domovina“, in prepuščamo vam radi prvenstvo. Ne nosite sloge le na jeziku, dočim ste v delovanju nasprotni!

Celjske in štajarske novice.

(Izlet Štajarcev k umetniški razstavi v Ljubljano) v nedeljo, dne 21. t. m. bil je, dasi je bilo vreme skrajno neugodno, lil je namreč dež noč in dan, vendar veličasten. Jutranji vlak pripeljal je 131 udeležnikov, katerim so se v Ljubljani pridružili še Gornjegraščani, ki so šli peš čez Črniče na Kamnik, tako, da nas je bilo 150 izletnikov. Z žalostjo pa smo opazili, da Mariborčanov nobeden ni bil udeležen. Sprejem na kolo dvoru po deputaciji umetniškega društva in „Dramatičnega društva“ bil je prisrčen. Na mile besede pozdrava nadinženerja Duffeja in ravnatelju Hubada odgovarjal je iskreno dr. J. Serbec. Rekel je, napredek bele Ljubljane, je napredek tudi naš, je napredek vseh Slovencev, saj je smatrati Ljubljano za arca naroda, h kateremu ploje vroča kri in katero zopet pošilja to kri drugim žilam v krepilo. Večkrat smo prišli Štajarci k vam v posete in vedno enako ljubeznjivo bratsko ste nas sprejeli, zato pa smo prepričani, da tudi današnji dan ostane pri nas vseh v najlepšem spominu. V „Narodnem domu“ pozdravi

je mestni župan Ivan Hribar na čelu mestnega zastopa in društev došle štajarske goste in jim želeč, da se čutijo v resnici kakor doma. Tudi temu pozdravu odgovarjal je g. dr. J. Serneo. Na to posedli so gostje k malemu zajuterku, katerega so priredile ljubljanske gospe gostom, stregle pa so ljubke gospodične. O umetniški razstavi in slovenski operi pisali bomo posebej, zato naj samo omenimo, da je oboje preseglo naše pričakovanje. Zvečer zbrali so se vsi gostje še enkrat v "Narodnem domu" pri koncertu mestne godbe, katera igra izborna, da se poslove od dragih bratov onstran Save. Pri slovesu govorili so predsednik umetniškega društva profesor Franke, župan Ivan Hribar, dr. Dečko, Dragotin Hribar, dr. Juro Hrašovec in dr. Vlad. Ravnihar. O celem izletu še sledi obširnejši opis.

(Češka "Živnostenska banka") naznanila je pri celjskem rudarskem svetu nad 200 rudo sledov. Te dni bili so tu češki strokovnjaki tehniki in kakor se čuje, bodo kmalu pričeli s kopanjem premoga.

(Porotno zasedanje v Celju.) Za zadnje letošnje porotno zasedanje pri tukajšnjem okrožnem sodišču je poklican za predsednika g. A. pl. Wurmser, njegovim namestnikom pa gg. sodni svetniki: Jos. Reitter, Oton pl. Fladung in Štef. Katziantschitz.

(Notariat v Šoštanju) je vsled smrti notarja Kačiča sodnijsko poverjen v oskrbovanje g. Lovru Baš-u, notarju v Celju.

(Pouk ruskega jezika v Celju) se je pričel v tukajšnji čitalnici pretečeno sredo. Poučuje g. Cizel iz Št. Pavla. Že prvemu večeru je prisostvovalo nad 30 ukažljivih Slovencev — in kar je posebno veselo — tudi lepo število mladih narodnjakinj. Prijavljajo pa se še vedno novi udje, tako, da bi nam trebalo kmalu — paralelke!

(Peter Končnik — odide.) Od zanesljivih strani se zatrjuje, da bo celjski ravnatelj in šolski svetnik g. Peter Končnik imenovan deželni šolskim nadzornikom za Kranjsko na mesto odstopivšega g. Šumana.

(Kako se delajo imeniki volilcev pri celjskem magistratu?) Celjske Nemce mora biti vendar pošteno strah za dosednji mestni državnozbornski mandat, sicer bi se ne bile zgodile tako kričeče nepravilnosti v volilnem imeniku. Vpisani so vsi mestni muzikantje, pisarji pri okrožnem sodišču, izpuščena pa je cela vrsta uglednih naših volilcev. Tako ni v imeniku ne g. nadučitelj Gradišnik, ne učitelj Šmorancer, niso pa pozabili na učitelja Waldhansa iste šole, ker voli z Nemci. Cela vrsta naših obrtnikov in uradnikov je izpuščena, nasproti temu pa so skrbno vpisani oni nemški avskultantje, ki so prišli semkaj — slovenščine se učit. Seveda se je vložila od naše strani takoj reklamacija.

(Duhovniške premembe.) Razun že zadnjič omenjenih oč. gg. kaplanov so tudi premeščeni: Osenjak Matej iz Slov. Bistrice v Št. Jur ob juž. železnici, Grobelšek Ivan iz Št. Jurja v Slov. Bistrico, Požar Alfonz iz Konjic v Slov. Bistrico, Agrež Martin od Št. Vida pri Planini v Leskovec, Roškar Martin iz Leskovca v Št. Ilj v Slov. goricah in Krulc Franc iz Št. Ilja v Žalec. Soprovizor pri Sv. Bolfenku na Bišu je č. g. duh. svet. in dekan šentlenarski J. Jurčič. Razpisana je ta župnija (patr. štaj. verski zaklad) do 28. novembra t. l. Kaplanom je zopet nastavljen pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah dosednji provizor č. g. A. Ravšl.

(Imenovanje.) Finančno ravnateljstvo je imenovalo finančnega koncipista g. dr. Josipa Povalej v Mariboru finančnim komisarjem ter g. dr. Valentina Kermavnerja davčnim nadzornikom, oba v IX. činovnem razredu.

(Učiteljske premembe.) Nadučiteljem so imenovani gg.: Šimon Sekirnik pri Sv. Jurju pod Donačko goro pri Rogatcu, Anton Kukovič v Polenškaku pri Ptuj, Peter Kavčič v Novi cerkvi pri Ptuj, vsi učitelji na dosedanjih mestih; učiteljem-voditeljem je imenovan Rihard Kokot iz Loč za Topolšico pri Šoštanju; učiteljem ozir. učiteljicam so imenovani gg. ozir. gđ.: Ivan Klemenčič iz Žetal za Ptujsko goro, Karol Majer za Št. Janž na Dravskem polju, Franc Skaza iz Št. Janža na Vinji gori za Velenje, Štefan Kos iz Makol pri Mariji Snežni poleg Čmureka, Filo

mena Kosi od Št. Andraža v Leskovcih za Polenškak in Ivana Svoboda v Dornovi pri Ptuj.

(Iz Teharjev.) Celjski listič "D. W." ne more dovolj hvaliti miroljubno in zvesto izpolnjevanje duhovskih dolžnosti odhajajočega č. g. Voličiča. S čemur bi se bil imenovan gospod Štorjanom tako priljubil, tukaj ni znano. Nemški velemožje iz Štor in nekaj župljanov od Sv. Lovrenca je baje celo šlo naravnost k škofu za kaplana prosit. — Odišlega učitelja g. Majcena nadomeštuje do prihodnje Velike noči gđ. Emilija Grebenc, absolvirana učiteljska kandidatinja iz Ljubljane. — Še ena "važna" osebna sprememba bi se bila kmalu zgodila, da se niso občinski odborniki še pravočasno spametovali. Bivši "oberburgermajster" Zepl je prošil za službo občinskega redarja. Previdni možje pa so rekli: "Nemškutarskega kozla nikdar za čuvaja v slovenski zelniki! In pri tem je ostalo.

(Demantno ne zlato poroko) sta obhajala pri Sv. Jurju ob Taboru pretečeni teden Florjan in Terezija Brišnik. Oba sta bila rojena leta 1819, tedaj sta skupno stara 162 let.

(Nesreča.) Pri Sv. Frančišku v Sav. dolini se je zvrnil dne 18. t. m. voz smrečja na 18letnega Janeza Natlačana p. d. Martinovčevega ter ga zmečkalo. Bil je ljubezniv in marljiv mladenič.

(Iz Vidma.) Obhajali smo v ponedeljek dne 15. t. m. popoldne ob 4 uri v tukajšnji farni cerkvi lepo, imenitno poroko. Poročila sta se namreč gđ. Rozi Podjed in g. L. Kalb, oskrbnik neke graščine v Gradcu. Ker je bila gđ. Rozi zelo priljubljena, pridna in vrla Slovenka, so ji domači fantje napravili pri odhodu ličen s slovenskimi zastvami in narodnimi trakovi slavolok s primernim napisom ter streljanje s topiči, nad čemur pa so se nekateri zavidežji spodtikali.

(Poneverjenje.) Mi smo svoječasnó namignili, da tajnik nemške hranilnice za konjiški okraj nima preveč tanke vesti. List nam je bil zaplenjen. Sedaj pa poročajo "Slov. Gospodarju", da je ta človek poneveril 43.779 kron 68 vin. Sicer je založil svoje imetje, katerega sam toliko ceni, v resnici pa nikdo toliko ne obljubi. Sodišče pa mu tudi ne bo pustilo se kratko malo izmuzniti.

(Nesreča.) Na Pragarskem je ponesrečil dne 9. t. m. železniški delavec Miha Mlakar. Prišel je pri premikanju voz pod kolesa, ki so ga zdrobila.

(Rimske izkopine) nadaljujejo v Hajdini pri Ptuj. Zopet so našli 63 grobov s sežganimi trupli ter tudi z okostjem, razun tega mnogo dragocenih in zgodovinskih predmetov.

(Vuzeniški župan in "celjska žaba".) Župan v trški občini Vuzenica je Slovenec Gaberšnik. Nemci ga seveda smrtno sovražijo ter so ga nedavno celo obdolžili — poneverjenja. Komisijonelni pregled pa je pokazal, da je vse zlagano, pri blagajni se je našel najlepši red. To so tudi graški listi v soboto zjutraj lojalno potrdili, češ, da so se Nemci le — prenačili. Vkljub temu je "vahtarca" prinesla v nedeljo zjutraj najzlobnejše obdolžitve proti omenjenemu županu. Morda bo tudi v tem slučaju se čutil namesto župana Gaberšnika — dr. Mraulag užaljenega.

(Nezgodna in samomor.) V Gradcu je utonil dne 19. t. m. 33letni medicinec iz Maribora Aleks. Sagaj. — Istotam je skočil dne 18. t. m. vojak bosanskega polka Pero Jokić z okna do minikanske vojašnice ter se ubil.

(Štajarska deželna razstava v Gradcu) se vrši prihodnje leto. Graška obrtna in trgovska zbornica je začela razpošiljati pole za prijave. Ker pa so v pripravljalnem odboru sami Nemci, ter bo tudi cela razstava gotovo imela le nemški značaj, se Slovenci nikakor ne bodo ponižali, da bi služili le za štafca nemški kliki.

Volilno gibanje.

Na poziv političnega društva "Pozor" so 18. t. m. v Ptuj zbrani zaupni možje dotičnih sodnijskih okrajev po kratki debati glede kandidata v V. volilni kuriji z večino glasov izrekli, da ni vzroka odstraniti dosedanjega zaslužnega poslanca te kurije in da se naj g. Josip Žičkar zopet kandidira za V. kurijo. Ob enem se je naročilo društvenemu odboru, da to političnim društvom celega volilnega okraja naznani.

Druge slovenske novice.

(Povožena sta bila v Ljubljani) dne 18. t. m. poslovodja Majerjeve trgovine g. A. Verhunc, dne 19. t. m. pa profesor in šolski nadzornik g. V. Zupančič. Posebno zadnji je budo poškodovan.

(Žganje je umorilo) dne 15. oktobra t. l. v Kosezah pri Vodich na Gorenjskem nekega berača.

(Premovanje goveje živine v Krškem) se je izvršilo v četrtek dne 18. t. m. v zadovoljnost razstavljalcev in pregledovalne komisije. Prignalo se je dokaj živine do 200 glav, in to lepe živine, vmes sedem bikov. Ker je bilo dovolj lepe živine, oddale so se vse premije. V Krškem so bili za svoje lepe krave in telice premovani: gospa Hočvarjeva in gg. Gregorič, Jugović, Cesar ter V. Roštobar na Pijavskem.

(Ustreljen lovski tat.) V Štaku nad Vipavo je ustrelil lovski paznik tatinskega lovca Seražina. Paznik je bil baje v smrtni nevarnosti.

(Celovski Slovenci) imajo vsako sredo zvečer sestanek v hotelu "pri Sandwirtu", kjer so vsi rodoljubi od drugod dobrodošli.

(Nov ključovalni način Mac Nevina.) Dosedaj je celovski okrajni glavar baron Mac Nevin prepovedal slovenske shode in veselice na Koroškem z — živinsko boleznijo. Pred volitvami pa si je ravnokar izmislil novo pretvezo. V Tinjah so obhajali koroški Slovenci dne 16. t. m. Slomšek-Serajnikovo slavnost. Dva dni po slavnosti pa je došel glavarjev odlok, da slavnost prepoveduje, ker dotično naznanilo ni bilo kol-kovano!

(Premog) so zasledili med Bazovico in Škocijanom na Primorskem. Premoga je mnogo ter je najboljše vrste. Sestavlja se je konzorcijski, ki je dobil dovoljenje premog kopati.

(Tovorni promet na železnici v Trstu.) Kakor nam naznanja prometno ravnateljstvo južne železnice, zamorejo se zopet pošiljati žive živali in tovari, ki bi se sicer lahko spridili, v Trst južni in državni kolodvor.

(Električna železnica iz Trsta v Opčino) začne se graditi v nekaterih dneh.

(Stavke železniških uslužbencev v Trstu) se udeležuje nad 6000 delavcev, večinoma Slovencev. Ker se od pristojne oblasti obeča zvišanje plače, je upati, da se zadeva mirno poravnava.

(Volilno gibanje v Istri.) Laško politično društvo za Istro je sklenilo kandidirati v V. kuriji proti dr. Laginji odvetnika Bennatija iz Kopra; v kmečkih občinah pa, katere je dosedaj zastopal dr. Laginja, puljskega župana Rizzija.

Družba sv. Mohorja.

Z razpošiljanjem družbenih knjig smo začeli dne 16. t. m.

Knjige se bodo letos razpošiljale po tile vrsti: 1. Američani in Afričani. 2. Krška škofija. 3. Razni kraji. 4. Senjska, Poreška, Bosniška, Djakovska, Zagrebska, Somboteljska in Sekovska škofija. 5. Goriška škofija. 6. Tržaška škofija. 7. Ljubljanska škofija. 8. Lavantinska škofija.

Cenjene gospe poverjenike, katerim se knjige pošiljajo, nujno prosimo, naj takoj, ko dobijo "aviso", pošljejo po nje na pošto ali železniško postajo, da ne bode sitnih reklamacij, ki povzročujejo samo zamudo in nepotrebne stroške. Poštne stroške morajo čast. poverjenikom povrniti posamezni udje.

One gg. poverjenike, ki dobivajo svoje knjige neposredno v družbeni tiskarni, prosimo, da čim preje pošljejo po nje, da nam zavoji ne zastavljajo prostora, katerega nam itak primanjkuje na vse strani.

Odbor se bode po svojih močeh potrudil, da udje knjige dobé čim preje v roke. — Romajte torej knjige v toli častnem številu po vsem Slovenskem! Budite rojake, poučujte jih, zabavajte in razveseljajte jih ter vneimate v stroih njihovih ljubezen do Boga in domovine!

V Celovcu, dne 18. oktobra 1900.

Odbor.

Dopisi.

Sv. Frančišek Ksaverij. Pred letom dni sprožila se je pri Sv. Frančišku misel ustanoviti

takaj prepotrebno gasilno društvo, ki bi v času požara hitelo ponesečencem na pomoč. Domačini sami spoznali so eminentno važnost take naprave in kmalu združilo se je več Ksaverijanov, da uresničijo omenjeno misel.

In danes — požarna bramba ni le ustanovljena, ampak ima lepo novo shrambo, v kateri najdeš vsa potrebnejša gasilna orodja, krasno in točno izgotovljena brizgalna, potrebne vodne cevi, lestvice itd. vse lepo urejeno, napolnijo prostore požarno brambnega poslopja.

Dne 9. septembra t. l. se je to poslopje slovesno blagoslovilo in izročilo svojemu namenu.

K tej slavnosti prišla je množica ljudstva iz vse Gornje Savinjske doline in okolice. Korporativno zastopane so bile požarne brambe sosednjih krajev, kakor iz Gornjegagrade, z zastavo, iz Ljubnega, iz Mozirja, iz Rečice; iz Žalca prihitela pa je večja deputacija.

Domači brambovci so pričakovali ob 1. uri popoldne tuja društva ter jih z veseljem sprejeli. Vsem so nežne dekleta Ksaverijanke pripele šopke na junaške prsi in vodje posameznih društev dobili so lepe vence.

Na to so vsi skupno, tako okrašeni, šli v cerkev k popoldanski službi božji, kjer je imel primeren cerkveni govor neki samostanski duhovnik.

Po dovršeni popoldanski službi božji vršila se je blagoslovitev poslopja.

Nebroj ljudstva in med tem mnogo inteligence iz sosednjih trgov zbralo se je pred poslopjem, ko je domači gosp. župnik z asistenco opravljal cerkveno blagoslovljenje.

Kot prvi govornik nastopil je stotnik požarne brambe ksaverijanske g. Terčak, domači nadučitelj. On razlaga nekako nastanek novega društva, ki je vključil zaprekan od raznih strani se vendar ustanovilo in stoji sedaj trdno in čvrsto. Nekateri napredni možje in zlasti še fantje imajo največ zasluge. Sedaj pa imamo svoje društvo, imamo tudi svoj dom, svoje poslopje, na kar smo lahko ponosni. Na vas je ležeče, pravi govornik, dragi mi možje in fantje ksaverijanski, da ne bode naše društvo hiralo, ampak, da bode stalo trdno. Bogu v čast, bližnjemu v pomoč. Na to je govornik pozdravil navzoče požarne brambe, zlasti še deputacijo iz Žalca, ki je prihitela pod vodstvom g. Kača, da sprejme najmlajšo sestro v okrilje „Zaveze“ južnoštajerskih požarnih bramb. Vam udeležencem slavnosti trikratni „Na pomoč“!

Slavnostni govornik posestnik g. Časl povdarja, da ima ustanovitev požarne brambe pri Sv. Francišku dva namena in sicer: 1. da se pomaga bližnjemu, kadar je v nesreči; 2. se je požarna bramba ustanovila v spomin na sedemdesetletnico cesarjevo. — Zapoje se cesarska pesem. — Nadaljujoč pravi govornik, da kakor vsaka dobra reč, je tudi naša požarna bramba imela nasprotnike in jih še ima. A na to ne smemo gledati, mi se moramo ravnati po besedah: „Ljubi svojega bližnjega, kakor samega sebe.“ Kadar zaslišimo glas: „Na pomoč“ hitimo radi na pomoč, najsibo tudi našemu najhujšemu sovražniku. Mi moramo delovati ne le v svoj blagor, ampak tudi v blagor svojega bližnjega. Požarna bramba pa nima le tistokrat nastopiti, kadar kje gori, ampak vselej, kadar preti komu kaka nevarnost n. pr. pri nas po povodnjah. Zato pa delujmo složno z združenimi močmi; kajti v slogi je moč.

Navzoči smo pritrjevali govornikovim besedam in posebno so nam ugajale one: „Na pomoč bližnjemu vselej, četudi je isti naš nasprotnik, naš sovražnik.“

Burno pozdravljen nastopil je naslednji govornik, dobroznani g. Kač iz Žalca. V jedrnatih besedah pravi govornik, da nas je sem prignala, da nas je sem vodila edna in ista misel, eden in isti čut, ki je vsakemu možu požarne brambe v srcu, da deluje za blagor ljudstva, za blagor bližnjega. V slučaju nesreče, zapusti mož požarne brambe svojo ženo, zapusti otroke in se poda v nevarnost; on žrtvuje svojo ženo, žrtvuje svoje otroke in žrtvuje samega sebe. Njega vodi le ljubezen do bližnjega, njemu ni toliko za veselico, ne za kratkočasnost, temveč pravi mož požarne brambe je pripravljen vsak trenutek vsak čas hiteti bližnjemu v pomoč in se boriti

z elementi, ne samo z elementi ognja, temveč tudi z elementi vode itd. Ali ni to nekaj vzvišenega, ko se žrtvuje mož za svojega bližnjega; ali je še kaj lepšega? Spoštovati moramo takega moža, kateri ne gleda na svoj dobiček, na svojo korist.

Na to zakliče govornik novoustanovljeni požarni brambi ksaverijanski kot zastopnik „Zveze“ trikratni „Na pomoč“ in pravi: Čast in slava možem, ki so to društvo ustanovili, čast in slava onim, ki bodo društvo vzdrževali ne v svojo korist, ampak v pomoč bližnjemu.

Sledili so še nekateri govori, zlasti omeniti je še onega g. Zavolovška — ali žal prostor nam ne dopušča vse objaviti.

Bili smo še do večera zbrani v radostni družbi — godci so piskali vesele kratkočasne valčke, polke itd. Vmes smo prepevali in bili vsi židane volje.

Dal Bog, da bi požarna bramba ksaverijanska imela malokedaj opravila pri nesrečah.

Iz Loke pri Zidanem mostu se nam piše. Po krivici se čudite, gospod urednik, da so tudi loški ognjegasci glasovali v Laškem trgu za izključenje trboveljskih ognjegascv, ker so uvedli slovensko komando. Dokler bo g. poštni ekspedijent in zastopnik banke „Slavije“ (!) Franjo Gamschögg načeloval loški požarni brambi, se bo vedno nemškutarilo. Koliko so si prizadevali že različni rodoljubi, v zadnjem času naš vse časti vredni g. župnik Skuhersky, uvesti v tamošnjem društvu slovensko komando, pa brez uspešno. Gamschögg ostane pri nemški komandi. Pa to bi bilo še najmanjše zlo. Gamschögg vodi tudi poštene slovenske fante in posestnike iz Loke k različnim zborovanjem nemških požarnih bramb ter jih zaveja da tam kričijo „hoch“ in „heil“. Vsakega pa hudo pokara, ki so oglašali s pršenim „živio!“ G. Gamschögg, kaj nam pomaga, če nam vedno zatrjuje, da ste bili krščen pri slovenskem kamnu v Radečah na Dolenjskem, če pa svoje društvenike k nemškutarenju tako zavajate? In kako zvito zna ta sivošasi in sivobradati lisjak ravnati, da obdrži nemško komando pri požarni brambi! „Nemško komando moramo imeti sicer ne dobimo od okrajnega zastopa in od deželnega odbora nobene podpore, kajti ta dva zastopa nam dajata le nemški denar!“ Le počasi g. Gamschögg! Denar, ki ga dobivate v podporo od teh zastopov, nabral se je kot davek pri poštenih slovenskih kmetih. To ve že tudi Plavčev Matiček iz Lokavca. Edini Gamschögg je tako — recimo naiven, da trdi, da je to nemški denar.

Slovenski fantje in posestniki, ki ste udje loške požarne brambe, vaša sveta dolžnost je; da odstranite vendar enkrat nemško komando pri loški požarni brambi. Izvolite si za stotnika zavednega Slovenca, saj sedanj je začel že pešati na vidu, na posluhu in žali Bog tudi na umu. Ali ga je kdo kedaj slišal komandirati, bodisi nemško ali slovensko? Saj ne zna niti tega, niti onega. Naj gre v stalni pokoj, in če se radi tega še tako jezita gospod Metličan in pa graški valpet.

Brežice. (Huda zadrega.) V Brežicah imamo acetelin luč — morda se tudi drugače pravi. Še ni dolgo v rabi, pa ta šment noče več prav svetiti. Ker je bila v koledarju ravno polna luna pa so dali naši mestni očetje vse te luči pobrati in poslati na Dunaj v popravo.

Tako so storili naši mestni očetje — vreme pa se je kakor nalašč prevrglo.

In bila je tema v našem mestu, da se zvečer splošno ni moglo hoditi po ulicah. Luči pa niso prišle z Dunaja nazaj. Kakor strela z jasnega neba je delovala pri nas nekega dne novica, da nas pride obiskat ekselencja Clary.

Kaj pa zdaj, če gospod namestnik vidi kaka črna tema je v Brežicah?

Kako so iskali svetilke — in dobre so bile celo petrolejke — tega nočemo pripovedovati — saj bi ujezili gospode mestne očete.

Samo to še pripomnimo: „Polni luni — v koledarjih — se ne sme zaupati.“

Politični pregled.

(Mednarodni kongres zoper alkoholizem (pijančevanje) zboruje o Vel. noči prihodnjega leta pod predsedstvom naučnega ministra na

Dunaju. Osnujejo se tudi deželni odbori. Za Kranjsko je prevzel osnovo odbora dež. vlade svetnik dr. Zupanc.

(Dva nova kardinala.) Časniki poročajo, da postaneta nadškofa v Pragi in Lvovu kardinala.

(Hrvaški ban proti hrvaškim interesom.) Ban Khnen Hedervary se je mudil te dni na Dunaju, kjer je posredoval, da se ne zidajo projektovane železnice v Bosni in Hercegovini, češ, da je hrvaško ljudstvo proti temu. To pa je banova zvijača v prilog Mažarom, kajti le Mažari se bojijo novih železnic, ker bi se s tem znižala važnost njihovega pomorskega mesta Reke. Na Hrvaškem vlada ogorčenje proti banovemu postopanju.

(V Bolgariji) je odpravljena nagla sodba, ki je bila izrečena zaradi kmečkih puntov. So-branje je sklicano na dan 28. t. m.

(Poskušeni atentat na ruskega carja.) V nekem železniškem predoru blizu Sebastopola so zasačili nekega moskovskega visokošolca, ki je polagal dinamit, da se zruši predor na vlak, s katerim bi se vozila carska dvojica v Livadijo. Visokošolca smatrajo udom anarhistične zarote.

(Nemški parlament) se skliče na dan 14. novembra t. l.

(Odstop pruskega kancelarja kneza Hohenlohe.) Naslednik Bismarckov, knez Hohenlohe je odstopil ter mu je naslednik grof Bülow.

(Vstaja v Arabiji.) V provinciji Yemen je izbruhnila vstaja. Vstaši so dobro oboroženi.

(Vojna v Afriki.) Največ skrbi provzroča Angl. zem burski general Dewet, kateri je zapri-segel, odkar so mu Angleži ubili tri sinove in mu je soproga žalosti umrla, da maščuje sebe in Bure do skrajnosti. Nenavadna vztrajnost in previdnost mu pomaga, da ima s svojo malo četo vse važne železnične v proge v svoji oblasti, ter površne in lahkomisljene angleške generale napada zdaj tu zdaj tam, vzame jim transporte živeža, streliva in orožja, pa zopet nenadoma zgine. O vsakem angleškem koraku je Dewet najprej dobro poučen. Dasi Angleži govorijo o pomirjenem Transvalu, vodi se po obeh burskih državah neprestano takozvana mala vojska. Angleži so zgubili v pretečenem tednu 3 častnike in 37 mož, ranjenih je bilo 6 častnikov in 67 mož, „nekam zgubila“ sta se 2 častnika in 32 mož — seveda v burško jetništvo. Dne 16. t. m. prodrli so Buri v Jagerfontein ter ubili 10 Angležev, nato pa se z izgubami odstranili.

(Vojna na Kitajskem.) Vstaja v južnih pokrajinah se z vsakim dnem buja še hiri, posebno v pokrajini Pečili. Vstaši so zasedli že več mest, tako Kvanguing i. dr. Napačno pa bi bilo ednatiti to vstajo z bokersko. Vstaši v Pečili nimajo ničesar skupnega z bokserji, temveč vstaši so le proti Mandžu-dinastiji. Zato se mednarodne vlesile že posvetujejo; bi li ne kazalo vstaše pridobiti zase. Kitajski cesar se baje vrača v Peking pod varstvom ameriških čet. Zopet se govori o pripravih za mir.

Razne stvari.

(Spomenik carja-osvoboditelja v Sredcu.) Jury za spomenik carja Aleksandra II. v Sredcu je imela pred kratkim pod častnim predsedstvom kneza Ferdinanda svojo končno sejo ter se je izmed 30 došlih osnutkov odločila za onega, ki ga je izvršil rimski kipar Arnoldo Zocchi. Od ostalih štirih nagrad je jury četrto (2000 frankov) prisodila praškemu umetniku Fr. Rousicu. Sprejeti načrt predstavlja carja-osvoboditelja na konju. Na straneh postamenta so relief podobe, predstavljajoče velikega kneza Nikolaja generala Skobeleva, Gurka in grofa Ignatjeva na konjih, drvečih naprej s četo ruskih vojakov in bolgarskih dobrovoljcev, na čelu jim podoba Viktorije. Stroški spomenika bodo znašali 300.000 frankov.

(Milionar — tat.) Pariška policija je za lotila milijonaria Avgusta Teyrota, ko je v družbi tatov kradel. Teyrot je veleomikan mož najboljša pariške družbe, star 30 let. Kradel je radi gola športa, ker ga je razburjenost prijetno zabavala. Prvič je kradel kot 19letni mladenič. Kradel pa je 11 let. Imel je tikoma policijskega ravnateljstva svojo elegantno palačo in dasi je policija zaprla mnogo njegovih tatinskih tovarišev, vendarle njemu ni prišla na sled. Končno pa so ga zalotili s tremi drugimi tatovi. Branili so se in ubili celo nekega redarja, končno pa so jih vendarle užugali in zaprli. Milionar — tat, ki krađe za zabavo, je pač pristna prikazen.

Loterijske številke.

Trst dne 20. oktobra 1900: 77, 11, 78, 60, 54.
Lino 35, 48, 55, 20, 46.

(447) 1

Zahvala.

Podpisani sem že več let hiral na želodčni bolezni, katero so mnogi zdravniki spoznali neozdravljivo. Obrnil sem se na big. g. dr. F. Bohm-a, okrajnega zdravnika v Mozirju, ki je mojo bolezen po natančnem preiskovanju uspešno zdravil, in ozdravil z malimi stroški. Stejem si tedaj v dolžnost, big. g. zdravnika najgoričneje zahvaliti ter ga najtopleje priporočiti vsem, ki si iščejo zdravlja.

Lačvas, dne 20. oktobra 1900.

Jos. Praznik, l. r.

(446)

Preklic.

Jaz podpisani Valentin Vasle iz Braslovca prekličem in obžalujem vse razžaljeve besede, katere sem v svoji razburjenosti dne 21. septembra 1900 o gg. Emerichu in Rudolfu Kukecu v Žalcu in o g. Simonu Kukecu v Braslovcah izustil.

Valentin Vasle.

Naprodaj

je krasna zgodovinska slika

predstavljajoča nesrečno bitko na Kosovem polju. Opomniti je, da se uprav te slike ne more več naročiti, ker so iste že davno pošle. Oglasila naj se vpošljejo „Domovini“.

(433) 3-1

Izvrsten letošnji mošt

s 13 do 18 stopnjami dobi se po 28 do 50 h l pri dvakrat diplomovanem c. kr. poštarju

(448) 3-1

Francu Koser
v Juršincih pri Ptuj.**Prvi hrvaški kupski mlin na čigre (turbine)**

v Pokupju pri Karlovcu se prodaja ali da v najem zaradi družinskih razmer. Mlin obstoji iz treh parov mlinjskih kamenov za zmesno in ednega para za belo meljenje s prostornim stanovanjem in priključniki. Zraven je pet oralov boljše vrste zemlje, 2 in tri četrt oralu mlade gozda, vse v najboljšem stanju in na ugodnem kraju. — Na daljna vprašanja odgovarja posestnik mlina.

Joso Kosan

(431) 3-2

v Pokupju p. Karlovac.

(420) 3-3

Naprodaj je

majhno posestvo

v lepi legi obstoječe iz hiše s 7 sobami, kuhinje, kleti 8 oralov travnikov, njiv in vrta ter čez 1 oral gozda za 3000 gld. — Več se zve na graščini Plevna pošta Žalec.

P. n.

Dovoljujem si vljudno javiti, da sem otvoril dne 10. oktobra t. l. svoj

zobozdravniški atelier

za vsa zobozdravniška opravila.
Ordinacijske ure so od 8.—12. dopoldne in 2.—5. popoldne v Narodnem domu.
V Celju, meseca oktobra 1900.

Z velesposobnostjo

(426) 3-2

Dr. Hinko Šuklje
praktični zdravnik.**Najboljše strune**

za gosli, kitare, tamburice, ali citre so dobiti v trgovini Dragotin Hribarja v Celju.

Ljubljanska kreditna banka

v Ljubljani

Špitalske ulice števil. 2.

Lastnina in tisk D. Hribarja v Celju.

Vožne karte in tovorni listi v

AMERIKO

Kralj belgijski poštni parnik.

Red Star Linie iz Antverpna naravnost v
Novi Jork in Filadelfijo.

Koncesijovana od vis. c. kr. avstrijske vlade.
Pojasnila daje Red Star Linie, Dunaj IV.
Wienergürtel 20 ali pa
Julij Popper, Südbahnstr. Nr. 2, Innsbruck.

Stenografa

(445) 2-1

išče

notar Baš v Celju.

Vrtnarskega pomočnika

kateri ume samostojno delati, sprejme
dr. Josip Serbec v Celju.

**Galoše in
dežnike**

za dame, gospode
in otroke le iz do-
brega materiala ter
po najnižjih cenah

(432) 10-1

priporoča

PETER KOSTIČ

Celje, Glavni trg št. 7.

Na debelo. * Na drobno.

Postrežba točna. * Cene nizke.

Peter Majdič

trgovina z železnino „MERKUR“

Celje, Graške ulice št. 12

Priporoča svoje lahko tekoče slamoreznice najboljših sestavov
kakor tudi izvrstne slamorezne kose.

Dalje svojo veliko zalogo izdelkov iz kamenščine, kakor cevi za kanalizacije in stranišča, nastavke za dimnike v vsakovrstnih oblikah, cementa, stavbenih in pchištvnih okovov, kuhinjske priprave, štedilnikov in peči od najpriprostejših do najfinerše izpeljave.

Gg. poljedelcem priporočam kot najizdatnejše umetno gnojilo Tomaževo fos-
fatno moko po tovarniški ceni.

(294)

Velika izbira železnih nagrobnih križev.

* Slavno občinstvo vabim najljubše, si pri priliki ogledati mojo trgovino in zalogo. *

Sprejemanje

denarnih vlog na vložne knjižice,
na tekoči račun in na giroconto s
4 1/2% obrestovanjem od dne vloge do
dne vzlaga.

Esakompt menic najkulantneje.

(391)

Borzna naročila.

Svoji k svojim!

ANTON KOLENC

trgovec v Celju

v „Narodnem domu“ in „pri kroni“
priporoča častiti duhovščini in slavnemu
občinstvu svojo bogato zalogo raznovrstnega
špecerijskega blaga

po jako nizkih cenah, kakor tudi vino, na
debelo in drobno.

Naznanjam, da kupujem tudi letos, kakor
vsako leto vsakovrstne cvetke, rastline in ko-
reninice lepo v senci posušene, da lepo zeleno
barvo obdrže, po najvišjih cenah. Kakor: bez-
govo gobo, kamilice, tisočrože, maiano štopo,
lipovo cvetje, sploh vse rastline, cvetke in ko-
reninice; tudi kupim vsake vrste deželnih pri-
reninice; kakor: oves, pšenico, rž, ječmen, ajdo,
delkov, kakor: laneno seme in ržene rožičke,
proso, konoplje, laneno seme in ržene rožičke.
Ob času vsako sadje, vse deželne pridelke po
najvišjih cenah. Vzamem tudi še fižol vsake
vrste in vsako množino, kakor tudi jajca in
kuretno. Kupim tudi suhe gobe, orehe,
česplje, hruške, itd., vse po najvišjih cenah. —
Častitim gg. duhovnikom naznanjem, da imam
vsakovrstne pristno čebelno-voščene sveče
v zalogi.

Kupujem zgodnji kakor tudi pozni
hmelj ter divji in pravi kostanj.

„Kmetijska zadruga v Žalcu“ naznanja
vsem onim kmetovalcem, kateri še niso njeni
udje, da se dobi umetni gnoj, kompost in to-
maževo žlindra, kakor živinska sol, pri Anton
Kolencu, trgovcu v „Narod. domu“ v Celju,
kam r se naj obrnejo neudi zadruga.
„Kmetijska zadruga za Spodnještajarsko“
vknjiž. zadruga z omejenim poročtvom v Žalcu.

Svoji k svojim!

Brivsko podjetje

po novi secesiji opremljeno, v središču mesta v Zagrebu,
se zaradi družega podjetja v Avstriji odda od 1500 gld.
do 800 gld. in tudi ceneje. Prednost se daje strokovnim
veščakom za la. posetnike. Čisti dohodek na mesec
je 120 gld.

Ponudbe pod šifro Zvonimir Stanišić, Zagreb,
Jurišićeve ulice 12.

(430) 2-2

Prav ceno je kupiti

50 okvirjev za okna

50 dvojnatih oken in zatvornic

Več pove graščina Plevna,
(421) 3-3 pošta Žalec

Nakup in prodaja

vseh vrst rent, državnih papirjev,
zastavnih pisem, srečk, novcev,
valut i. t. d. za po najkulantnejših pogojih.
Posojila na vrednostne papirje proti
nizkim obrestim.

Zavarovanje proti kurznj izgubi.
Promese k vsem žrebanjem.

*

Odgovoren za tisk Ivan Spindler.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ante Beg.